

מת (חיפה) 48997-08-25 - מדינת ישראל נ' ראזי אלהואשלה (עציר)

סדר דין פלילי - מעצרים

פלילי - חוק העונשין - עבירות סמים

var MareMakom = "מת (חיפה) 48997-08-25 - מדינת ישראל נ' ראזי אלהואשלה (עציר), תק-מח 2025(3),
{;p.IDHidden{display:none ;" (31/08/2025)17137

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 48997-08-25 מדינת ישראל נ' אלהואשלה(עציר)
תיק חיצוני: 358882/2025

לפני כבוד השופט זיו אריאלי

מדינת ישראל

**מבקשת
נגד**

ראזי אלהואשלה (עציר)

משיב

החלטה

1. לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. על פי כתב האישום, בתאריך 7.8.25 בשעות הערב נהג המשיב באופנוע שבבעלותו סמוך לשוב ג'דידה מכר, כשהוא מחזיק ברשותו סם מסוג קוקאין במשקל של כ- 2 ק"ג, בשתי חבילות שהוחבאו במכנסיו.

3. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשת המעצר. נטען כי העבירה מקימה עילת מעצר, כי מדובר בכמות מסחרית של סם וכי המשיב העביר את הסמים מאזור בדרום הארץ עד אשר נעצר.

4. המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה. נטען כי החיפוש שערכו השוטרים לא היה כדין, שכן לא התקיים חשד סביר המצדיק את ביצוע החיפוש. המשיב לא ברח מהשוטרים, לא השליך חפצים

כלשהם אגב נסיעתו, עצר את האופנוע כשהתבקש. השוטרים ציינו כי היו בסיור שגרתי, אלא שבסיור שכזה אין משום הצדקה לביצוע חיפוש. מאחר והחיפוש אינו חוקי, הרי שכל מה שנתפס במהלך החיפוש - אינו בגדר ראיות שנתפסו כדין.

5. עוד נטען כי מלבד העובדה שהסמים נתפסו על גופו של המשיב, אין תוספת ראייתית המחזקת את הידיעה הקונסטרוקטיבית שניתן לייחס למשיב. המשיב ציין בחקירתו כי הוא עובד בשליחויות, כי נקרתה בפניו הזדמנות לבצע שליחות לאזור הצפון, הוא ביקש לבצע "הרצה" של הקטנוע לאחר תיקון ועל כן הסכים לבצע את השליחות. המשיב מסר לחוקריו מי האדם אשר ביקש ממנו לבצע את השליחות, וכי לא ידע מה תכולת החבילה שהעביר.

6. נוכח טענות הסנגור - נטלתי לעיוני את תיק החקירה.

7. לאחר שעיינתי בתיק החקירה ונתתי דעתי לטענות הצדדים, אני סבור כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב, ביחס לעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

8. אקדים ואציין מושכלות יסוד: בשלב המקדמי של הליך המעצר, על בית המשפט להידרש לשאלת קיומן של ראיות לכאורה. בשונה מההליך העיקרי, בית המשפט אינו קובע בשלב זה ממצאים, אינו שומע עדויות, וממילא אינו נדרש לעמוד על משקל הראיות או לקבוע ממצאים בשאלת מהימנות העדים. הדגש מושם על קיומו של **פוטנציאל ראיתי**, אשר בכוחו להתגבש בסופו של יום לכדי ראיות מרשיות. ר' למשל בש"פ 8803/07 נימר נ' מדינת ישראל (31.10.07); בש"פ 5191/13 אבו חאמד נ' מדינת ישראל (29.7.13):

"... על בית המשפט לבחון אם קיים סיכוי סביר שמחומר החקירה תצמחנה בסוף המשפט ראיות אשר תבססנה את אשמת הנאשם. אם הבחינה הלכאורית מגלה ליקויים יסודיים או קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה, כך שלא קיים סיכוי סביר כי ניתן יהיה להתבסס על החומר הראיתי לצורך הרשעת הנאשם - לא יעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו ... לעומת זאת, אם מכלול הראיות שבתיק החקירה הוא כזה, שההרשעה או הזיכוי הם פועל יוצא של מידת האמון שהשופט בהליך הפלילי העיקרי ייתן בהם, כי אז קיים סיכוי סביר להוכחת האשמה."

9. אבחן לפיכך את תיק החקירה, בשים לב לשתי טענותיו של המשיב: היעדר חוקיות החיפוש, וחולשה ראייתית ביחס למודעות המשיב אודות תוכן החבילות שנתפסו על גופו.

10. **חוקיות החיפוש:** לא מצאתי ממש בטענות המשיב. בשלב זה, ועל יסוד תיק החקירה בו עיינתי, נראה כי ביסוד החיפוש שהתבצע עמד יסוד סביר לחשד, ולפיכך הליך החיפוש בוצע כדין.

11. בדו"ח הפעולה מיום 7.8.25 פירט השוטר סלימאן סיף את השתלשלות העניינים שהובילה לחיפוש. הלה ביצע פעילות שגרתית בכפר ג'דידה מכר, לאור ריבוי אירועי אלימות וירי בתקופה האחרונה. לצורך כך נסע באופנוע (עם השוטר עידו כהן) ועם אופנוע נוסף ברחוב 1011, בשעת ערב, כשבמקום תאורת רחוב תקינה ו"נראות ברורה". הוא הבחין באופנוע של המשיב נוסע מול השוטרים ו"ברגע שהרוכב הבחין בכוחותינו ביצע נסיעה מהירה ופנה שמאלה לכיוון אזור השוק, כאשר הוא ממשיך בנסיעה לכיוון השטח, כיוון כללי דרום". עוד ציין השוטר כי המשיב "לבש מעיל דובון מעיל חורף נפוח, דבר חריג בהתחשבות במזג האוויר קיץ חם, מה שהוסיף לרמת החשד. השוטר עידו ציין כי יש על החשוד "משהו".

12. אף השוטר עידו כהן תיאר בדו"ח הפעולה מאותו יום כי פעילות השוטרים במקום הייתה עקב אירועי ירי רבים בתקופה האחרונה. לעניין החשד הסביר ציין השוטר כהן: "נראה כי כשהבחין בנו (ו)מיד ביצע פניית פרסה חדה לכיוון השוק לכביש כורכר שקשה לרכיבה באופנוע. אציין שהרוכב העלה את חשדי מאחר ופנה פניה חדה ופתאומית, ולבש מעיל שאינו מיגון במזג אוויר שלא תואם ללבוש, וזאת עקב אירוע הירי האחרונים". עוד ציין השוטר כהן כי כאשר ביקש מהמשיב להוריד את הקסדה, הוא נראה "מאוד לחוץ ורועד בידיו". השוטר כהן זיהה באזור הבטן של המשיב "דבר מה נפוח ובולט, דבר שהעלה את החשד", וכי המשיב אמר לו, אף מבלי שנשאל דבר, כי הוא מבאר שבע וכי הגיע לבצע טיפול לאופנוע.

13. במלים אחרות, היסוד הסביר לחשד מבוסס על הצטברות של מספר נתונים: שינוי כיוון נסיעה במהירות ובפתאומיות, עם ההבחנה בשוטרים; ירידה אל עבר דרך כורכר, שאינה נוחה לרכיבה על קטנוע; לבוש שאינו מותאם; התרשמות כי המשיב לחוץ; מסירת הסבר להימצאותו באזור, שאינו מתיישב עם שורת ההיגיון (נסיעה מבאר שבע לג'דידה מכר בשעת לילה על מנת לטפל בקטנוע); התרשמות כי המשיב מחזיק "דבר מה נפוח ובולט" מתחת למעיל.

14. על פניו, ביחוד נוכח העובדה כי השוטרים נכחו במקום לביצוע פעילות שגרתית בשל ריבוי מקרי ירי במקום, נראה כי הנתונים שפורטו לעיל מבססים לכאורה קיומו של חשד סביר, המצדיק את עיכוב המשיב וחיפוש בכליו. יובהר בעניין זה: החשד הסביר הוא בעיקרו מבחן אובייקטיבי, בו נדרש בית המשפט להעריך את סבירות שיקול דעתו של השוטר שערך את החיפוש, לשם הכרעה בשאלה אם החיפוש היה חוקי אם לאו. התנאים העונים למבחן החשד הסביר אינם ניתנים להגדרה א-פרוורית, ממצה וחד משמעית. יישום מבחן החשד הסביר מבוסס על נסיבות פרטניות של כל מקרה ומקרה [רע"פ 10141-09 **בן חיים ואח' נ' מדינת ישראל** (6.3.12)]. בנוסף, סבירותו של החשד נבחנת באספקלריה של המועד בו עלה החשד, ויש להיזהר מהפעלת "חכמה בדיעבד". ייתכנו מקרים בהם המידע או הנסיבות עליהם בוסס החשד - התבררו לאחר מעשה כשגויים או בלתי מספקים. ייתכן אף כי השוטר המבצע את החיפוש - טעה. אלא שעדיין, וככל שמדובר בטעות סבירה בהערכת מצב הדברים, הרי שאין בכך כדי להשמיט את הקרקע מתחת לחוקיות ביצוע פעולת החיפוש [ר' בהקשר זה י' קדמי, "סדר הדין בפלילים", חלק ראשון, ע' 31 (תשס"ח-2008)].

15. מכל מקום, לטעמי ראוי שטענות המשיב בשאלת קיומו של יסוד סביר לחשד - תתבררנה לעומקן בעת ניהול התיק העיקרי, ולשם כך יש צורך בשמיעת עדותם של השוטרים ומנגד - טענות הנאשם. סבורני כי השלב הנוכחי, נוכח ראשוניותו ובשים לב למגבלותיו, אינו השלב המתאים להכרעה בשאלת חוקיות החיפוש [ור' בהקשר זה בש"פ 8018/11 **פורז נ' מדינת ישראל** (2.11.11), שם נקבע כי אין הכרח לדון בשלב המעצר עד תום ההליכים בטענות נאשם בנוגע לחוקיות החיפוש].

הדברים נאמרים כמעט בבחינת למעלה מן הצורך, שכן אני סבור שהתשתית הראייתית שבתיק החקירה אינה מתיישבת, לכאורה, עם טענות המשיב בדבר היעדר יסוד סביר לחשד. אדרבא, המזכרים שערכו השוטרים מתיישבים עם קיומו של חשד סביר אשר הצדיק את עיכוב המשיב, חיפוש בכליו, ונוכח ממצאי החיפוש - את מעצרו.

16. אשר על כן, אני קובע כי אין בטענות המשיב ביחס לחוקיות החיפוש כדי לכרסם או להפחית מעוצמת המסד הראייתי הלכאורי.

17. **מודעות המשיב לתכולת החבילות שנתפסו על גופו:** כאמור, המשיב טוען כי לא היה מודע לכך שמדובר בסמים. אין בטענה זו כדי להועיל למשיב. בשלב זה ניתן להסתפק במסד הראייתי הקיים כדי להביא למסקנה לכאורית בדבר קיומו של **סיכוי סביר להרשעה**. גם אם השאלה המרכזית עוסקת בשאלת מודעתו של המשיב לכך שמדובר בסם, הרי שהמשיב העביר, לשיטתו, שתי חבילות תמורת תשלום, מבלי לברר את תוכן, הסליק את החבילות במכנסיו - ונתפס על ידי שוטרים. יש בכך כדי לגבש פוטנציאל לכאורי להרשעה. אזכיר בהקשר זה כי מעת שנתפס סם על גופו של המשיב אשר רכב לבדו על אופנוע שבבעלותו - הרי שקמה חזקה בדבר מודעות לטיב החומר המוחזק על ידו [השווה בש"פ 6729/14 **בעניין אזברגה**]. לטעמי, לא מוטלת על המבקשת **בשלב זה** חובה להצביע על תוספת ראייתית מסוג כלשהוא, לתמיכה בחזקת המודעות הנלמדת מהעובדה כי המשיב רכב על אופנוע בבעלותו, כשבמכנסיו תחובות 2 חבילות של סם מסוכן, במשקל מצטבר של 2 ק"ג. מעבר לכך אציין, כי אף אם היה על המבקשת לתמוך בראיות נוספות את טענתה בדבר מודעות המשיב, הרי שהתנהגותו המחשידה של המשיב - מהווה תוספת ראייתית מספקת לעת הזו.

18. עוד אציין, כי אין בגרסתו של המשיב כדי לסתור בשלב זה את חזקת המודעות לטיב החומר המוחזק על ידו. בחקירתו מיום מעצרו מסר כי אדם בשם פוזי שגר ביער באזור כסיפה - ביקש ממנו להעביר חבילה. אין למשיב פרטים נוספים אודות אותו אדם. אותו פוזי מסר את החבילה למשיב ביום מעצרו, ולא ביקש ממנו למסור את החבילה לאדם מסוים, אלא הנחה אותו להגיע למכר, לפנות ברמזור שמאלה, בצומת הראשונה ימינה, ולזרוק את החבילה ליד עץ. תמורת הנסיעה אמר היה המשיב לקבל, עם חזרתו, סכום כסף אשר לא סוכם בין הצדדים. המשיב הסכים להצעה כיוון שתיקן את האופנוע ורצה לעשות איתו נסיעה" כדי לבדוק את האופנוע.

19. מבלי להיכנס לשאלת מהימנות (נוכח השלב בו אנו מצויים, ומאחר שגרסה זו טרם עמדה במבחן

החקירה הנגדית) נראה על פניו כי אין בגרסה זו כדי לסתור את חזקת המודעות. ממילא, אין בגרסה כדי להסביר את התנהגותו המחשידה של המשיב כשהבחין בשוטרים, אין בה כדי להסביר מדוע נסיעתו של המשיב וסטייתו מהנתיב אל דרך כורכר - לא נעשתה בהתאם להנחיות שקיבל מאותו פוזי (ככל שזה אכן קיים), אין בה כדי להסביר מדוע נדרשת נסיעה של 250 ק"מ לכל כיוון רק כדי לבדוק את האופנוע לאחר תיקון. אף אין בה כדי להסביר מדוע המשיב, אשר עובד לטענתו עובד כשליח בחברת "וולט", מסכים לבצע שליחות עבור אדם שמכיר רק את שמו הפרטי, מבלי לסכם עמו תשלום, מבלי שיש לו מספר טלפון של מזמין העבודה, מבלי לקבוע עם מזמין המשלוח מקום או זמן לפגישה לשם קבלת תשלום עבור השליחות.

20. כאמור, בחינת קיומו של מסד ראיתי לכאורי אינה נעשית תוך קביעת ממצאי עובדה או קביעות מהימנות. ייתכן, כמובן, כי גרסה זו של המשיב (על התפתחויותיה השונות ור' לעניין זה גם גרסתו בחקירה מיום 15.8.25) תזכה לאמון בית המשפט, במסגרת ההליך העיקרי. ואולם, נראה כי **לעת הזו** אין בגרסה זו כדי לתת הסבר ממשי בדבר היעדר מודעות לתוכן החבילות, ואין בגרסתו כדי לסתור את חזקת המודעות. משכך, אני סבור שאין בטענות המשיב כדי להפחית מעוצמתן של הראיות אשר התגבשו בעניינו.

21. סיכומי של דבר - בידי המבקשת ראיות טובות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב. ראיות אלו, בכוחן להתגבש לכדי מסקנה מפלילה, ואין בהן חולשה כלשהיא, לא בשאלת חוקיות החיפוש ולא בשאלת מודעותו של המשיב לתוכן החבילות שנשא על גופו.

22. העבירה המיוחסת למשיב, בנסיבותיה - מקימה עילת מעצר. על כך לא חלק גם הסנגור בטיעוניו. המסוכנות נלמדת מסוג הסם וכמות הסם. הכלל, כידוע, הוא כי נאשמים העומדים לדין בגין עבירות אלו - יעצרו עד תום ההליכים. הדברים נכונים גם ביחס לנאשמים צעירים נעדר עבר פלילי, דוגמת המשיב [השווה בש"פ 4999/22 בעניין אחרומי, שם דובר בנאשם צעיר נעדר עבר פלילי, אשר נתפס כשברכבו כ- 1.2 ק"ג נטו של סם מסוג קוקאין, ובית המשפט הורה על מעצרו עד תום ההליכים, אף מבלי להפנותו לתסקיר. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי - נדחה.

23. כאמור, המשיב אינו חולק על קיומה של עילת מעצר סטטוטורית. נותר אם כן להכריע בסוגיית חלופת המעצר. טיעוני הצדדים בעניין זה יישמעו לפיכך עתה.

ניתנה היום, ז' אלול תשפ"ה, 31 אוגוסט 2025,
בהעדר הצדדים.